

“Sejalci miru in veselja”

Se smeješ, ker ti pravim, da si “poklican za zakon”? — Tako je, res si poklican. Priporoči se svetemu Rafaelu, da te bo, kot Tobija, neomadeževanega pripeljal do konca poti. (Pot, 27)

15. februar

Zelo je važno, da je pomen poklicanosti v zakonu vedno prisoten tako pri katehezi in pridiganju, kakor tudi v zavesti tistih, ki jih Bog hoče imeti na tej poti, ki so stvarno in

resnično poklicani, da se vključijo v božji načrt za odrešenje vseh ljudi.

Zato krščanskim zakoncem verjetno ne moremo predlagati boljšega zgleda, kot so družine iz apostolskih časov: stotnik Kornelij, ki je bil božji volji poslušen in se je v njegovi hiši Cerkev odprla poganom; Akvila in Priskila, ki sta oznanjala krščanstvo v Korintu in Efezu in sta sodelovala s svetim Pavlom; Tabita, ki je z ljubeznijo pomagala potrebnim pomoči v Jopi. In toliko drugih domov Judov in poganov, Grkov in Rimljanov, ki so sprejeli oznanjevanje prvih Gospodovih učencev.

To so družine, ki so živele iz Kristusa in so oznanjale Kristusa. Male krščanske skupnosti, ki so bile kot središča, iz katerih je izžarevala evangeljska blagovest. Domovi, enaki drugim v tistem času, vendar polni novega, nalezljivega duha, ki je

prehajal na njihove znance in bližnje. To so bili prvi kristjani in to moramo biti današnji kristjani: sejalcı miru in veselja, miru in veselja, ki nam ju je prinesel Jezus. *(Jezus prihaja mimo, 30)*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/sejalci-miru-in-veselja/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/sejalci-miru-in-veselja/)
(15. Feb. 2026)